

Ombudsfunctionaris politie

Den Haag, 17 maart 2020,

Onderwerp: advies PTSS

Als ombudsfunctionaris politie is het mijn opdracht om, naast het bemiddelen in situaties waarin medewerkers vastlopen of dreigen vast te lopen in de politieorganisatie, aanbevelingen te doen om de achterliggende oorzaken aan te pakken.

Sinds mijn aanstelling is een belangrijke rode lijn het signaal dat de omgang van de organisatie met de collega's of ex-collega's met PTSS klachten en hun gezinnen, ondanks dat er veel regelingen en loketten zijn, dringend voor verbetering vatbaar is. De korpschef heeft mij verzekerd zelf ook belang hecht aan verbetering op dit gebied.

Ik heb inmiddels een aantal persoonlijke gesprekken gevoerd met (ex)collega's in deze situatie.

In het verlengde van gesprekken die wij al eerder voerden hebben betrokkenen een grote behoefte aan nabijheid, eigenaarschap, snelheid en het bieden van (na)zorg met een menselijke maat. De werkwijze die ze ervaren wijkt daar in hun beleving sterk vanaf. Typeringen als onbenaderbaarheid, wachten, kastje naar de muur, procedureel en winnen of verliezen komen steeds terug. Ook de rol van de lijnchef wordt veelal gemist.

Er wordt met lof gesproken over de inzet van collega's die zich met uitingen van ongenoegen bemoeien via het programma bijzondere zorg, maar dit lijkt de onderliggende problematiek niet aan te pakken en ook de adviezen vanuit dit loket lijken regelmatig in de bureaucratie te verzanden. We hebben vanuit dit programma vernomen dat u overweegt om dit programma een grotere rol en wellicht centrale rol te geven in de be- en afhandeling van de lopende aanvragen en procedures. Ik steun die beweging van harte.

Naast aandacht voor de reeds in behandeling zijnde gevallen is het van belang na te denken over hoe de organisatie zich voorbereid op het voorkomen, signaleren en omgaan met nieuwe gevallen. Het is van belang om de hele organisatie daar goed afgestemd op in te richten vanaf het eerste moment van werving- en selectie, tot aan het verlaten van de organisatie en de nazorgfase.

Het is mij bekend dat er tussen ministerie, politie en vakorganisaties gesproken wordt over een stelselwijziging waarin zorg meer aandacht krijgt dan het al dan niet recht hebben op vergoedingen. Het komt mij als essentieel voor om hierin de taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van de politieorganisatie tevens te herijken. Een stelselwijziging is een complex traject van lange adem en gezien de aard en omvang van de problematiek zijn er in aanloop naar deze wijziging reeds op korte termijn maatregelen nodig.

Juist collega's in de knel en zeker (ex)collega's met PTSS hebben behoefte aan nabijheid en persoonlijke aanspreekbaarheid. De rollen van de lijnchef en casemanager verdienen versterking. Om leiding te kunnen geven en cases te kunnen managen is mandaat nodig. Een daaraan meer ondersteunende en adviserende rol vanuit de HR en VGW-organisatie en loketten zou een minder sterk juridisch karakter verdienen, waarbij de zorgprofessionals als bedrijfsmaatschappelijk werk, korpsarts en korpspsychologen een belangrijke bijdrage kunnen leveren.

Letty Demmers – Van der Geest
Ombudsfunctionaris politie